

Avuksihuutopsalmi

2. sävelmäjako

Valamolainen sävelmä

Käsikirjoitus № 471

Suom. sov. Jopi Harri

Esilaulaja
Her-ra, mi-nä huu-dan Si-nu-a, kuu - le mi-nu-a. Kuu - le mi-nu-a, oi

Her - - - ra. Her-ra, mi-nä huu-dan Si-nu-a, kuu-le mi-nu-a.

O-ta kor-vii-si mi-nun ää-ne-ni, kun mi-nä Si-nu-a huu - - - dan.

Kuu - le mi-nu-a, oi Her - - - ra. Nous-koon mi-nun ru-ko-uk-se-ni

niin-kuin suit-su-tus-sa-vu Si-nun kas-vo-je-si e-teen, mi-nun kät-te-ni y-len-nys ol-koon

Si-nul-le eh - too-uh-ri. Kuu - le mi-nu-a, oi Her - - - ra.

Pyhät Sergei ja Herman Valamolaiset 11.9.

Avuksihuutostikiirat

Valamolaiset sävelmät

Kanonarkki: Toinen sävelmä, idiomelon. Syvyydestä minä huudan Sinua, Herra.

Her-ra, kuu-le mi-nun ää - ne - ni. 1) Kuin - ka me halvoin huulin nyt veisaisimme

syn-ty-neen y-lis-tys-tä? 2) Hän on luo-ma-kun-taa pyhempi ja kerubeita ja kaikkia py-hi-ä

kun - ni - oi - tet - ta - vam - pi, 3) hän on Kuninkaan järkkymätön val - ta - is - tuin,

4) huone, johon Korkein on asettunut, maa-il-man pe - las - tus, 2) Ju-ma-lan py-hi-tyk-sen

si - ja, T) ja ju-ma-lal-li-sen syntymisensä kautta hän antaa uskovaisille suu-ren ar - mon.

Kanonarkki: Tarkatkoot Sinun korvasi.

Mi-nun ru-ko-uk-se-ni ään - tä. 1) Mi - tä hen - gel-li - si - ä lauluja me nyt kantaisimme

Sinulle, oi py - hä? 2) Syn-ty-es - sä-si hedelmättömästä äidistä Sinä pyhitit ko-ko

maa-il-man, 3) pääs-tit Aa-da-min kahleista ja vapautit Eevan syn-ny-tys-ki - vuis-ta.

4) Sen tähden enkelikuorot viettävät kans-sam-me juh - laa, 2) tai-vas i - loit-see maan

kans - sa T) ja vanhurskasten sielut puhkeavat lauluun uskossa ylistäen syn-ty-mä-si

kun - ni - aa.

Kanonarkki: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?

Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, et-tä Si-nu-a pel-jät-täi-siin. 1) Mi-tä pel - jät-tä-vi - ä

lauluja Sinulle, Neitsyt, sil-loin lau - let-tiin? 2) Seis-ten Si-nun, syn - ty-teen, ympärilläsi

neidot karkeloivat iloiten ja huu-si-vat häm-mäs-ty-nei-nä: 3) Ku-nin-kaan pa-lat-si on

syn - ty-nyt, 4) py - hi-tyk-sen ark-ki lois - taa, 2) he-del-mät - tö-mät por-tit o-vat

a-vau - tu-neet, T) sil - lä Jumalan portti tuo hyveitten lapsirikkauden sekä rauhan ja

suu-ren ar - mon!

Kanonarkki: 8. sävelmä, prosomion *Oi ylistettävää ihmettä*. Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa.

Ja minä panen toivoni Hänen sa - naan - sa. 1) Oi y-lis-tet-tä-vää ih - met - tä!

2) Maa-il-mas-sa asujat Sergei ja Her-man, 3) pa-la-en rak-ka-ut-ta Kris-tuk - seen,

4) ja-lol-la vii-sa-u-del-la voittavat maailman ja sen ruh-ti-naan 5) ja ko-ho-a-vat hy-vi-en

te-ko-jen por - tai - ta 6) e-van-ke-li - u - mi - e - lä - män täy-del-li-syy-teen.

7) Hei-dät Kris-tus Ju-ma-la on an - ta-nut 8) täl-le e-rä-maal-le suu-rek-si va - lok - si,

9) te-ko-jen-sa val-ke-u-del-la va-lis-ta-maan sie - lu-jam-me.

Kanonarkki: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua.

Pane toivosi Herraan, Is - ra - el! *Toistetaan äskeinen stikiira.*

Kanonarkki: Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä.

Ja Hän lunastaa Israelin kaikista sen syn - neis - tä. 1) Oi ih-me-tel-tä-vää mie - huut-ta!

2) Py-hät ei-vät ar - mah - da 3) pal - jon hi-moit-se-vais-ta li - haan - sa,

4) vaan taistelevat sitä niinkuin vihollista vas - taan, 5) ris-tiin-nau - li - ten sen

himoineen sekä ha - lui - neen 6) ja teh-den sen kuu-li - ai-sek-si hen - gel - le.

7) Sen - täh-den saavat he katoamattomia lahjoja Kris-tuk-sel-ta, 8) ko-ho-a-vat maas-ta

tai - vaa-seen 9) ja saavat ylistystä enkeleiltä ja ih - mi - sil - tä.

Kanonarkki: Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat.

Ylistäkää Häntä, kaikki kan - - sat. 1) Oi Ser-gei ja Her - man,

2) te kau-nis-te-tut hen-gel-li-set pyl - vää! 3) Kuin-ka osaisimme teitä ansionne mukaisesti

veisuilla y - lis - tää? 4) Te ko-ho-sit-te ih-mis-luon-non ra-jo-ja y-lem-mäk-si

5) ja ruu-miit-to-mi-en voimien elämää seu-ra - ten 6) tu-lit-te li-has-sa en - ke-leik-si.

7) Sen - täh - den me teitä, paastoojien tukena, taivaallisen Siionin a - suk - kai - na,

8) puol - ta - ji - na ja esirukoilijoinamme Her - ran e - des - sä 9) ai - na au - tu - aik - si

y - lis - täm - me.

Kanonarkki: Sillä Hänen armonsä meitä kohtaan on voimallinen.

Ja Herran uskollisuus pysyy i - an - kaik - ki - ses - ti. 1) Py - hit - tä - jät he - del - mäl - li - si - nä öl - jy -

pui - na 2) kas - voi - vat Ju - ma - lan huo - nees - sa 3) ja vii - ku - nain tavoin kukoistivat

meil - - - le. 4) He o - li - vat Py - hän Hen - gen as - ti - oi - na,

5) jot - ka eivät kaunistaneet itseänsä kullalla vaan jumalallisilla ar - mo - lah - joil - la.

6) Viet-tä-es-säm-me nyt heidän muistojuhlaansa seuratkamme hei-dän e-lä-mään-sä,

7) et-tä Jumala tekisi meidätkin kelvollisiksi kuu-le-maan 8) hei-dän kans-saan juh-li-vain

ää - nen 9) tai-vaal-li-ses-sa Sii - o-nis-sa.

Kanonarkki: Kuudes sävelmä, idiomelon, Kunnia.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Py-häl-le Hen-gel - le. 1) Me y-lis-täm-me Si-nu-a,

kol-mi-yh-tei-nen Ju - ma - la, 2) tai - vaan ja maan Luo - ja,

3) et-tä an-noit meille esikuvaksi Sinun kel-vol-li-ses-sa pal-ve-le-mi-ses-sa-si

1) va-lit-se-ma-si paas-too-jat, ylenautuaat isämme Sergein ja Her-ma-nin,

2) joit-ten rak - ka-us Si-nuun o - li muut-tu-ma-ton, 3) vel-jes-rak - ka - u-den yh-te-ys

to-del-li-nen, 1) ru-ko-us lak-kaa-ma-ton, kä-y-tös sä-vyi-sä, 2) kyy-ne-leet a-la-ti vir-taa-vat,

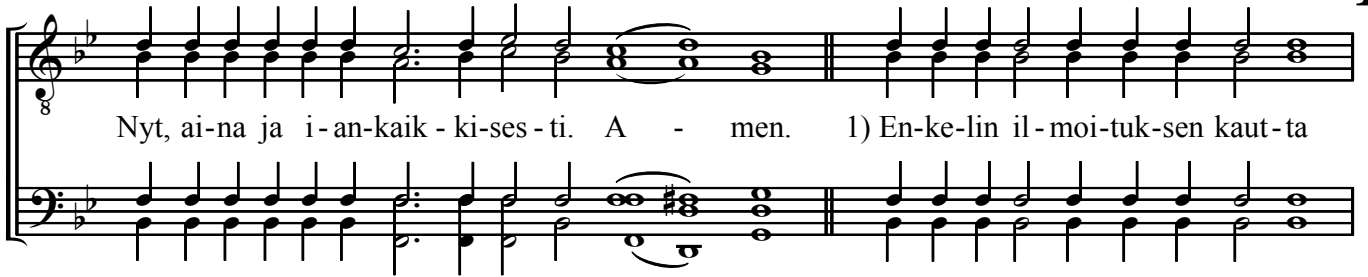
3) se - kä paas - to, valvominen ja kilvoitukset ihmisluonnon ra - jat y - lit - tä - vät.

1) Sen-täh-den he, tullen puhtaksi mieleltään ja sy - dä-mel-tään, 2) siir-tyi-vät maas-ta

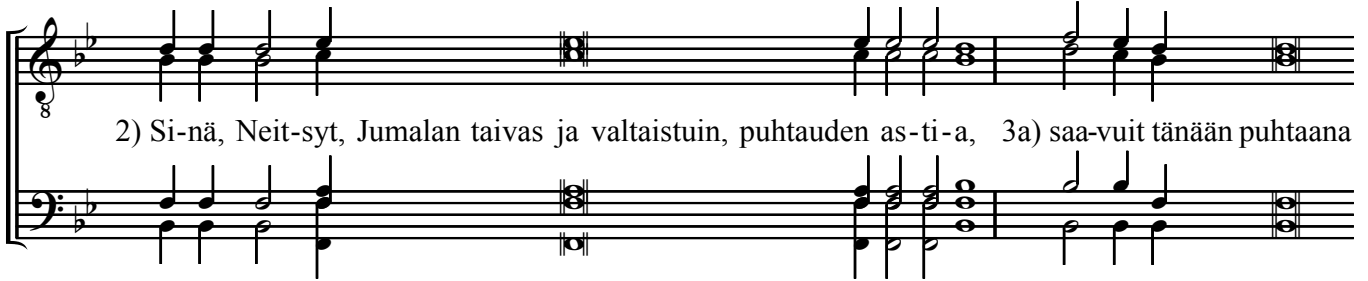
taivaaseen ja nyt y-lis-tä-vät Si-nu - a 3) en-kel-ten jou-kos-sa tai-vaal-li-ses-sa kun-ni-as-sa.

1) Oi ih - mi-si - ä ra-kas-ta-va Her - ra, 2) an-na maa - il-mal-le rauha ja osoita

sieluillemme suu-ri lau - pe - us T) hei-dän e - si - ru-ko-uk-si-en-sa täh - den.

Nyt, ai-na ja i-an-kaik - ki-ses-ti. A - men. 1) En-ke-lin il-moi-tuk-sen kaut-ta

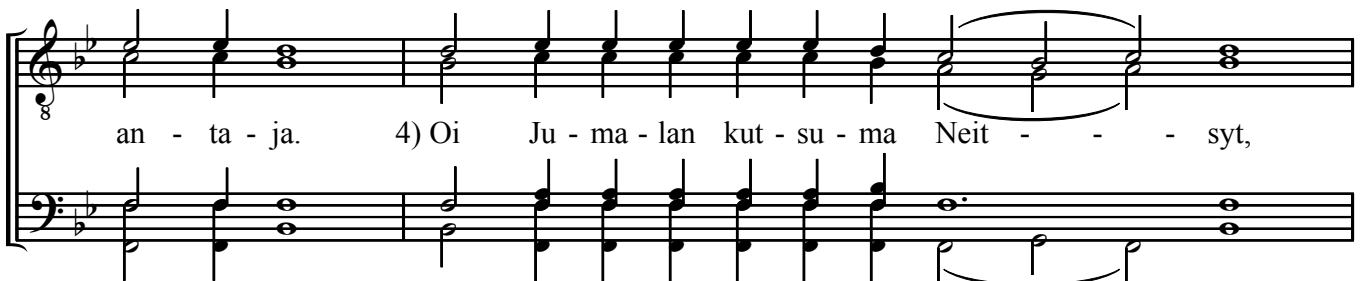
2) Si-nä, Neit-syt, Jumalan taivas ja valtaistuin, puhtauden as-ti-a, 3a) saa-vuit tänään puhtaana

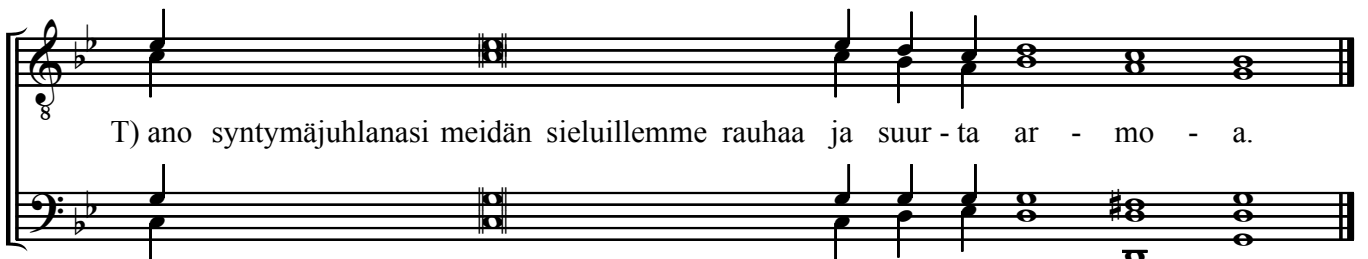
lapsukaisena vanhurskaista Jo-a-ki-mi-sta ja An-nas-ta. 4) Si-nä toit koko maailmalle i-lon

sa - no - man, 3b) Si-nä, mei-dän elämämme välimies, kirouksen poistaja ja siu-na-uk-sen

an - ta - ja. 4) Oi Ju - ma - lan kut - su - ma Neit - - - syt,

T) ano syntymäjuhlanasi meidän sieluillemme rauhaa ja suur-ta ar - mo - a.

8.9.2018 Jopi Harri.
Korjattu 26.6.2019
Papinniemessä ja
3.9.2019 Turussa.
7.9. lisättydivisejä.

Talvikirkon litaniastikiira

Valamolainen 3. säv.

Ju-ma-las-sa vii-saat i-sät ra-kas-ta-en Kris-tus - ta, i-an-kaik-kis-ta Va-lo - a,

jo-ka pi-me-y-teen on tuo-nut ih-meel-li-sen val-ke-u-den ja on va-lis-ta-nut us-ko-vais-ten

sy-dä-met tun-te-mi-sen-sa va - lol - la, va-el-si-vat o - tol - li-ses-ti Hä-nen

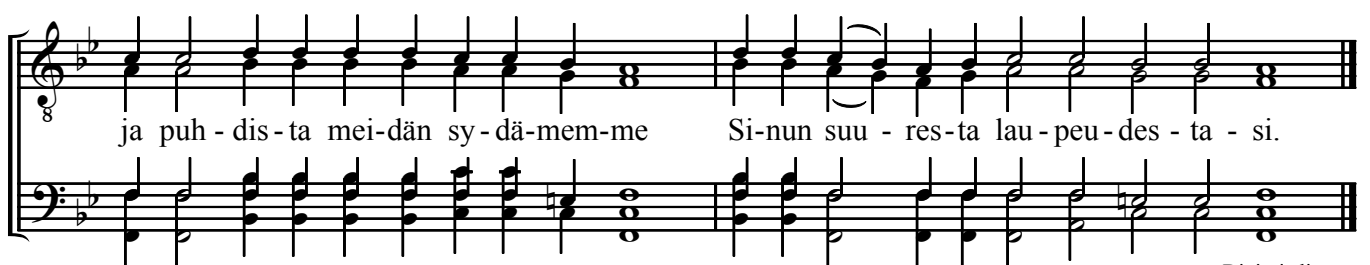
käs-ky-jen-sä val-keu-des-sa, ja Hä-nen ar-mo-va-lon-sa kir-kas-ta-mi-na tu-li-vat meil-le-kin,

hi-mo-jen pi-me-yt-tä vas-taan tais-te-le-vil-le va-lo-läh-teik-si. Oi val-ke-u-den an-ta -

ja Her - ra, va-lis-ta hei-dän e - si - ru - ko - us - ten - sa täh-den mei-dän mie - lem - me

ja puh - dis - ta mei-dän sy - dä-mem-me Si-nun suu - res-ta lau - peu - des - ta - si.

Pyhät Sergei ja Herman Valamolaiset 11.9.

Virrelmästikiirat

Valamolaiset sävelmät

Kan.: 5. säv., prosomoion Iloitse, elämääkantava risti. Iloitkaa te, Jumalan valitsemat, Sergei ja Herman.

1) Iloitkaa te, Jumalan valitsemat, Sergei ja Her - man. 2) Te voit - ta-mat-to-mat

Kris-tuk-sen so - ti - jat, 3) voit - toi-sat hen-gel-li-ses-sä tais - te-lus-sa,

4) e - ra-koi-den vah - vis-ta-jat, 5) luos - ta-rin-ne suo - je-li-jat. 2) Tei-dän ru-ko-uk-si -

en-ne kaut - ta 3) rau-ke-a-vat meissä turmiolliset hi - mot, 4) saa-daan pa-ran-

nuk-si - a sai - ra-uk-sis-ta, 5) kar - koi-te-taan pi-me-y-den voi - mat,

2) vi-hol-li-sen yl - pe-ys ku - kis-te-taan, 3) ja me saa - vu-tam-me pe-las-tuk - sen.

4) Kun - ni - a ol - koon 5) py - his - sän - sä ih - meel - li - sel - le Ju - ma - lal - le,

2) joka antaa heidän rukoustensa tähden uskovaisille suu - ren lau - pe - u - den.

Kanonarkki: Kallis on Herran silmissä.

Hä - nen hurs - kait - ten - sa kuo - le - ma. 1) Iloitse sinä, meidän ilomme al - kuun - pa - ni - ja,

2) y - len - au - tu - as i - säm - me Ser - gei, 3) Ju - ma - las - sa vii - saan Her - ma - nin kans - sa!

4) Sil - lä te menitte van - hurs - kas - ten i - loon 5) ja nau - tit - te nyt Herran Kristuksen palk - kaa

vai - vois - tan - ne. 2) Te, jot - ka a - jas - sa 3) Hän - tä pal - ve - lit - te,

4) nyt tai - vais - sa Hä - nen kans - saan 5) i - an - kaik - ki - ses - ti hal - lit - set - te.

2) Hä-nen ju-ma-lal-li-sen kun-ni-an-sa kir-kas-ta-mi-na 3) viet-tä-kää nyt meidän kanssamme

juh - laa 4) muis-ton-ne kirk-kaa-na päi-vä-nä 5) ja ru-koil-kaa a-la-ti Kris - tus-ta,

2) että Hän lähettäisi uskovaisille suu-ren lau-pe - u - ten - sa.

Kanonarkki: Iloitkoot hurskaat, veisaten Hänen kunniaansa.

Rie - mui-t-koot he vuo - teis-san-sa. 1) Iloitse sinä, pyhä luos - ta - ri,

2) i - loit-se Ju-ma-lan temp - pe - li, 3) jos - sa kaik-ki-hy-vä Her - ra

4) on suo - nut le - von py - hil - le: 5) ja hei - dän ark - kun - sa

2) teh-nyt ih - meit-ten läh - teek - si! 3) Tul - kaa siis, us - ko - vai - set,

4) am - men - ta - kaa ja juo - kaa 5) täs - tä armoveden pa - ran - nus - ten läh - tees - tä

2) ja huu - ta - kaa psalmin sanoin ilomme ai - he - ut - ta - jil - le: 3) I - loit - kaa, van - hurs - kaat

4) Ser - gei ja Her - man, 5) sil - lä teil - le so - pii y - lis - tys - tä vei - sa - ta.

2) Teille me Jumalan jälkeen kannamme kii - tos - uh - ri - a.

Kanonarkki: Kahdeksas sävelmä, idiomelon. Kunnia.

Kun - ni - a ol - koon I - säl - le ja Po - jal - le ja Py - häl - le Hen - gel - le.

1) E - ra - koi - den jou - kot, jotka kunnioitatte kol - mi - yh - teis - tä Ju - ma - laa, 2) ja yh - teen -

ko - koon - tu - nut kan - san pal - jo - us, 3) y - lis - tä - kään - me autuaiksi kaikkien kiittämiä i - si - ä,

1) vai - ke - ne - mi - sen suo - si - joi - ta, 2) to - ti - si - a paas - too - ji - a,

3) Ju - ma - lan lain tai - ta - vi - a nou - dat - ta - ji - a, 1) ar - mo - va - lon soih - tu - ja,

2) en - ke - lei - tä li - has - sa, 3) ja huu - ta - kaam - me heil - le sa - no - en:

1) Oi Jumalan valitsemat isät Ser - gei ja Her - man, 2) tai - vaan asukkaina rukoilkaa nyt

kaik - ki - val - ti - as - ta Her - raa, 3) et - tä Hän suo - je - li - si meitä katovuosista ja so - dis - ta,

1) an - tai - si Kir - kol - len - sa rau - han T) ja pe - las - tai - si mei - dän sie - lum - me.

Kanonarkki: Kuudes sävelmä, Nyt.

Nyt, ai - na ja i - an - kaik - ki - ses - ti. A - men. 1) Vaik - ka hurs - kaat, he - del - mät - tö - mät vai - mot

2) o-vat-kin Ju-ma-lan tah-dos-ta tul-leet he-del-mäl-li-sik-si, 3) lois-taa ju-ma-lal-li-nen Maria

kirkkaimmin kai-kis-ta syn-ty-neis-tä, 1) sil-lä hän syn-tyi he-del-mät-tö-mäs-tä äi-dis-tä

2) ja syn-nyt-ti y-li-luon-nol-li-ses-ti ja siemenettömästi kaik-ki-en Ju-ma-lan.

3) Hän on Ju-ma-lan ai-no-syn-tyi-sen Po-jan ai-no-a port-ti, 1) jos-ta Ju-ma-la kul-ki

si-tä a-vaa-mat-ta. 2) Vii-saas-ti on Her-ra jär-jes-tä-nyt kai-ken

T) ja valmistanut pe-las-tuk-sen kai-kil-le ih-mi-sil-le.

9.9.2018 Jopi Harri
Divisejä lisätty 7.9.2019.

Pyhä on Herra... Kaikki, joissa henki on

1. sävelmäjako

Valamolainen sävelmä

Käsikirjoitus № 471

Suom. sov. Jopi Harri

Py-hä on Her - ra, mei - dän Ju - ma - lam - me.

Kaik - ki, jois - sa hen - ki on, kiit - tä - kää Her - ra. Y - lis - tä - kää Her - ra tai - vais - ta,

y - lis - tä - kää Hän - tä kor - ke - uk - sis - sa. Si - nul - le, Ju - ma - la, so - pii y - lis - tys - tä

vei - - - sa - ta. Y - lis - tä - kää Hän - tä, kaik - ki Hä - nen en - ke - lin - sä,

y - lis - tä - kää Hän - tä, kaik - ki Hä - nen so - ta - jouk - - - kon - sa.

Si - nul - le, Ju - ma - la, so - pii y - lis - tys - tä vei - - - sa - ta.

21.7.2008 /
14.1.2014 /
6.9.2019

Tämän jälkeen lauletaan resitatiivisesti tai luetaan psalmin 148 loppu sekä psalmit 149 ja 150. Sitten seuraavat vuoron perään liitelauselmat ja stikiirat siten kuin kirkkosäännöt määräävät. Sävelminä voidaan käyttää esim. *Sunnuntaivigilia*-teoksessa annettuja. Lyhentäen toimitettaessa säkeestä ”Sinulle, Jumala...” voidaan siirtyä suoraan liitelauselmaan ”Tämä on kaikkien Hänen hurskattensa kunnia.”

Pyhät Sergei ja Herman Valamolaiset 11.9.

Kiitosstikiirat

Valamolaiset sävelmät

Kan.: 1. sävelmä, prosomion *Taivaallisten joukkojen riemu*. He panevat täytäntöön Herran säätämän tuomion.

Tämä on kaikkien Hä-nen hurs - kait - ten - sa kun - ni - a. 1) Jo - a - kim ja

An - na 2) viet - tä - vät juhlaa synnytettyään pe - las - tuk - sem - me a - lun,

3) ai - no - an Ju - ma - lan - syn - nyt - tä - jän. 4) Viet - tä - kääm - me mekin tänään juhlaa hei - dän

kans - san - sa 5) ja y - lis - tä - kääm - me au - tu - aak - si 6) Iisain juuresta syntynyttä

puh - das - ta Neit - syt - tä.

Kanonarkki: Ylistäkää Jumalaa Hänen pyhäkössään.

Ylistäkää Häntä Hänen väkevyy - ten - sä tai - vaan - vah - vuuk - sis - sa. 1) Tä - nään syn - tyy

Joakimista ja siveästä An - nas - ta 2) Ju-ma-lan vas-taan-ot-ta-va Neit - syt,

3) puh - das Ju - ma - lan - syn - nyt - tä - jä, 4) pro-feet - tain kun - ni - a,

5) Daa - vi - din ty - tär, 6) ja oman Poikansa kautta hän poistaa Aadamin kautta

meihin koh-dis-tu-neen ki - ro - uk - sen.

Kanonarkki: Ylistäkää Häntä Hänen voimallisista teoistansa.

Ylistäkää Häntä, sillä Hä-nen her-ra-u-ten-sa on suu - ri. 1) En - nen hedelmätön maa

synnyttää he-del-mäl - li - sen maan. 2) He-del-mät - tö-mäs-tä koh-dus-ta tul - lut - ta

3) py - hää he-del-mää ra - vi-taan mai - dol - la. 4) Pel - jät - tä - vä on se ih - me!

5) Mei-dän e-lä-mäm-me ra-vit-si - jaa, 6) joka on kantava kohdussaan taivaallisen leivän,

i - me-te-tään rin - noil - la!

Kanonarkki: Neljäs sävelmä, prosomion *Herra, Sinä annoit*. Ylistäkää Häntä pasunan pauhulla.

Ylistäkää Häntä har - puil - la ja kan - te - leil - la. 1) Oi Her - ra!

2) Si-nä o-let an - ta-nut meil-le e-si-ku - vak - si 3) hy - vät ja us - kol-li-set palvelijasi

Sergein ja Her - ma - nin, 4) jot - ka val - vo-en ja hengellisesti rait - tii-na 5) saat - toi - vat

häpeään vastustavaiset pahat hen - get, 6) mie - huul-lisel-la viisaudella torjuivat niiden

viet - te-lyk-sen 7) ja jou - tu-mat-ta syn-nin - hi - mo-jen or - jik - si

8) he tu-li-vat o-tol-li-sik-si Si-nun e-des-sä-si, 9) oi kaik - ki-voi-mal-li-nen Jeesus,

meidän sielujemme Va - pah - ta - ja.

Kanonarkki: Ylistäkää Häntä vaskirummuilla ja karkelolla.

Ylistäkää Häntä kieli - soit-ti-mil-la ja hui - luil - la. 1) Saa-tu-aan Herran käskyjen täyt-tä-

mi-sen kaut - ta 2) ja a - li-tui-sen ru-ko-uk-sen vai - ku-tuk-ses-ta 3) sy-dä-meen - sä

jumalallisen rakkauden läm - mön 4) ja sen i - ha-nuut-ta mais-tet-tu-aan 5) py-hit-tä-jät

ky-syi-vät Kris-tuk - sel - ta: 6) Mikä ihanuus voi meidät e - roit - ta 7) Si-nun

rak-ka-u-des-ta - si, 8) oi su-loi-sin Jee - sus, 9) mei-dän sie - lum-me Va - pah-ta - ja!

Kaikki, joissa henki on, y - lis - tä - kää Her - raa! 1) Oi ih - mi - si - ä ra - kas - ta - va Jee - sus,

2) ko - ko maa - il - man Va - pah - ta - ja, 3) lau - pi - as hy - vän an - ta - ja,

4) sie - lum - me ja ruu - miim - me pa - ran - ta - ja, 5) Si - nä o - let an - ta - nut meil - le

6) tä - hän py - hään temp - pe - liin 7) i - si - en hau - dan 8) vä - hen - ty - mät - tö - mäk - si

rik - ka - u - dek - si 9) ja hen - gel - lis - ten lahjain alati juoksevaksi vir - rak - si.

Kanonarkki: Kuudes sävelmä, idiomelon, Kunnia.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Py - häl - le Hen - gel - le. 1) Kii - tol - li - sel - la sy - dä - mel - lä ja

suul - la 2) me kii - täm - me Si - nu - a, kaik - ki - voi - mal - li - nen Her - ra,

3) jo-ka o-let py-his-sä-si ih-meel-li-nen 1) ja hei-dän kauttansa teet suuria, y-lis-tet-tä-vi-ä

te-ko-ja. 2) Si-nä o-let o-soit-ta-nut ih-mee-si myös mei-dän py-hit-tä-jä-i-sis-säm-me,

3) aut-ta-mal-la hei-dän kauttansa hädässä o-le-vi-a us-ko-vai-si-a-si.

1) Hei-dän e-si-ru-ko-us-ten-sa tähden annat sai-rail-le ter-ve-y-den,

2) pa-huu-den hen-ges-tä va-paak-si pääs-tät 3) ja huk-ku-vat pe-las-tat.

1) Sen-täh-den, nyt viettäessämme hei-dän muis-to-an-sa, 2) me kun-ni-oi-ta-en kumarrumme

Sinun val-ta-si e-des-sä 3) ja y-lis-tys-tä vei-saam-me Si-nul-le:

1) Oi a-lu-ton I - sä 2) yn-nä a-lu-ton Poi - ka, 3) yh-den-ar-voi-nen Py-hä Hen-ki,

T) Py-hä Kol-mi-nai-suus, kun - ni - a ol-koon Si - nul - le!

Kanonarkki: Kahdeksas sävelmä, idiomelon, Nyt.

Nyt, ai-na ja i - an - kaik - ki - ses - ti. A - men. 1) Tä-nä kirk-kaa-na juh-la -

päi - vä-nä 2) he-lis-tä-kääm-me hen-gen kan - te-lo-a, 3) sil - lä elämän Äiti, joka

pimeyden pois - taa, 1) syn-tyy tänään Daavidin sie-me-nes - tä. 2) Hän on Aa-da-min

uudistaja ja Eevan au-tuu-teen kut-su-ja, 3) ka-to-a-mat - to-muu-den lähde ja turmeluksen

pois - ta - ja. 1) Hänessä olemme Jumalan olemukseen osallistuneet ja lu - nas - te - tut

kuo - le-mas-ta. 2) HUU - ta-kaam-me siis hä-nel-le Gab-ri - e - lin kans - sa:

3) Ter - ve, Ar-moi-tet-tu! T) Herra, joka Sinun kauttasi tekee meille suuren laupeuden, on

Si - nun kans - sa - si!

8.9.2018 Jopi Harri
 Liitelauselmat korjattu 3.9.2019.
 Divisejä lisätty 7.9.2019.